

F d hyresrådet Tord Fahlanders skiljaktiga mening

I målet är ostridigt att Malin varit ombord på den aktuella bussen vid avfarten från E4 mot Husum. Det är också utrett att Malin stigit av bussen någonstans under färden in mot Husum. Av bl a Berggrens vittnesmål framgår att avstigningen sannolikt skett vid Linaplatån och att Malin, som varit helt obekant på platsen, därefter gående begivit sig i riktning mot E4. Ungefär samtidigt råkar Olof påbörja sin av modern aktualiserade promenad. Av vittnesmål och Olofs egna uppgifter framgår att Olof och Malin samtidigt gått på var sin sida om Bruksvägen mot E4. Vad som därefter inträffat är däremot höljt i dunkel.

När Malin ungefär ett halvt år senare påträffades mördad kunde konstateras att gärningsmannen måste ha varit en sexuellt störd person, vilket uppenbarligen stämmer in på Olof.

Olof har under hela förundersökningen kommit med lögnaktiga uppgifter, ibland för att förta verkan av polisens spaningsresultat t ex att han touchat flickan och haft samlag med henne mot betalning. Olofs förklaring att han ljugit för att väcka uppmärksamhet bär inte sannolikhetens prägel.

Vid påträffandet var Malins armar och ben bundna med teip och även munnen hade varit teipad. På Malins byxor var gylfen uppknäppt och bak var byxorna uppskurna. De Olof tillhöriga plastkassar, som polisen funnit noga undandömda under ett uthus hemma hos Olof, innehöll bl a en kniv, samma sorts teip som använts på Malin och flera bilder av flickor bundna på samma sätt som Malin. Vidare hittades i en av kassarna två relativt stora dockor som Olof gjort sådan åverkan på som liknar den som gjorts på Malins byxor. Hur den s k GOP-teckningen än må ha tillkommit kan inte bortses ifrån att vissa märkliga detaljer där överensstämmer med vad som konstaterats på Malins kropp.

Polisen har kunnat konstatera att någon en tid innan Malin påträffades varit på fyndplatsen och kompletterat tejpningen av Malin och även bättrat på gömstället med färskt gränis. Detta kan tyda på en gärningsman från trakten.

Det mest graverande för Olof är de fibrer som påträffats hos honom och som med största sannolikhet härrör från den tröja av den mycket speciella och ovanliga typ som Malin hade på sig vid försvinnandet. Det har konstaterats att Malins tröja klippts eller skurits sönder. Det framstår inte som en tillfällighet att en av de tre hos Olof påträffade fibrerna hittades just på en sax.

Till allt detta kommer vad Olof känt till om Malins hårborste och vad Olof yttrat under rekonstruktionen. Han har heller inte velat

utesluta att det kan ha varit han som dödat Malin, ett märkligt yttrande om han varit oskyldig.

Det mönster som sålunda framkommit genom Olofs egna uppgifter och den i övrigt förebragta utredningen lämnar vid en helhetsbedömning enligt min mening inte utrymme för att någon annan än Olof skulle ha berövat Malin livet. Sammantaget finner jag därför, i likhet med tingsrätten, att det föreligger övertygande bevisning för att Olof gjort sig skyldig till vad åklagaren, såvitt nu är i fråga, lagt honom till last. Gärningen är, som tingsrätten funnit, att bedöma som mord.

Enligt min mening skall den överklagade domen stå fast såväl i brottmålsdelen som i fråga om de till skäligheten vitsordade skadeståndsanspråken.

NE